

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14Csp/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4318202107
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kostolanská
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2018:4318202107.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou JUDr. Lenkou Kostolanskou, v spore žalobcu: Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava, Martinčekova 13, a Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, IČO: 47 232 471, proti žalovanému: T. I., R.. XX. XX. XXXX, D. Ž., J. XX, o zaplatenie 12.148,69 eura s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 10.075,37 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 12.148,69 eura od 15. 06. 2015 do 08. 11. 2016, zo sumy 12.145,37 eura od 09. 11. 2016 do 07. 12. 2016, zo sumy 12.045,37 eura od 08. 12. 2016 do 10. 01. 2017, zo sumy 11.945,37 eura od 11. 01. 2017 do 07. 02. 2017, zo sumy 11.905,37 eura od 08. 02. 2017 do 07. 03. 2017, zo sumy 11.805,37 eura od 08. 03. 2017 do 07. 04. 2017, zo sumy 11.705,37 eura od 08. 04. 2017 do 09. 05. 2017, zo sumy 11.605,37 eura od 10. 05. 2017 do 06. 06. 2017, zo sumy 11.505,37 eura od 07. 06. 2017 do 10. 07. 2017, zo sumy 11.405,37 eura od 11. 07. 2017 do 04. 08. 2017, zo sumy 11.305,37 eura od 05. 08. 2017 do 07. 09. 2017, zo sumy 11.205,37 eura od 08. 09. 2017 do 06. 10. 2017, zo sumy 11.175,37 eura od 07. 10. 2017 do 09. 11. 2017, zo sumy 11.075,37 eura od 10. 11. 2017 do 06. 12. 2017, zo sumy 10.975,37 eura od 07. 12. 2017 do 08. 01. 2018, zo sumy 10.875,37 eura od 09. 01. 2018 do 07. 02. 2018, zo sumy 10.775,37 eura od 08. 02. 2018 do 07. 03. 2018, zo sumy 10.675,37 eura od 08. 03. 2018 do 09. 04. 2018, zo sumy 10.575,37 eura od 10. 04. 2018 do 07. 05. 2018, zo sumy 10.475,37 eura od 08. 05. 2018 do 07. 06. 2018, zo sumy 10.375,37 eura od 08. 06. 2018 do 09. 07. 2018, zo sumy 10.275,37 eura od 10. 07. 2018 do 07. 08. 2018, zo sumy 10. 175,37 eura od 08. 08. 2018 do 10. 10. 2018 a zo sumy 10.075,37 eura od 11. 10. 2018 do zaplatenia, a to v opakujúcich sa a v budúcnosti splatných splátkach po 100 eur mesačne, ktoré je žalovaný povinný platiť žalobcovi do 25. dňa toho ktorého mesiaca s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť, až do úplného zaplatenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Vo zvyšnom rozsahu súd žalobu z a m i e t a .

III. Súd konanie v časti istiny vo výške 700 eur z a s t a v u j e .

IV. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,86%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 15. 05. 2018 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 12.148,69 eura s príslušenstvom. Dôvodil tým, že dňa 12. 04. 2013 bola medzi stranami sporu, žalobcom v právnom postavení veriteľa a žalovaným v právnom postavení dlžníka, uzavretá zmluva o úvere číslo 8456656886, súčasťou ktorej boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na

základe zmluvy bol žalovanému poskytnutý zo strany žalobcu úver, a to vo výške 13.000 eur. Žalovaný sa podľa zmluvy zaviazal vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v splátkach vo výške podľa zmluvy o úvere, výška každej splátky, vrátane skladby a splatnosti jednotlivých splátok úveru bola zrejmá z predpisu splátok. V prípade, ak bola súčasťou zmluvy o úvere aj dohoda strán o poistení schopnosti splácať úver, v mesačnej splátke bolo zahrnuté aj dohodnuté poistné podľa sadzobníka. Zároveň poukázal na to, že ak bolo poistenie dobrovoľné, takéto poistné sa nezapočítava do celkových nákladov úveru, a to s poukazom na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, podľa ktorého sa do celkových nákladov úveru nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru. V dobe od uzavretia zmluvy žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, pričom jednotlivé platby a spôsob ich započítania boli uvedené v časti Zaplatené splátky istiny Aktuálny stav úveru. Listina Aktuálny stav úveru je vyhotovená z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Do 28. 02. 2018, z ktorého dňa je vystavený výpis z úverového účtu, splatil žalovaný na istinu sumu 851,31 eura, na úroky sumu 5.389,45 eura a na poplatky sumu 306,17 eura. Žalovaný po dátume 28. 02. 2018 zrealizoval aj ďalšie úhrady, ktoré nie sú zachytené v aktuálnom stave úveru zo dňa 28. 02. 2018, a to vzhľadom na to, že k ich realizácii došlo po dátume 28. 02. 2018. Zoznam úhrad zahrnutých v tabuľke bol prílohou žaloby. Okrem toho uviedol, že pred zosplatením úveru aplikoval voči žalovanému postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a zaslal žalovanému upozornenie pred zosplatením úveru. V upozornení pred zosplatením bol žalovaný oboznámený s tým, že je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti. Vzhľadom na to, že žalovaný úhradu pohľadávky nevykonával do 15 kalendárnych dní od doručenia upozornenia banky, žalobca pristúpil k zosplateniu úveru listom - výzva na úhradu dlžnej sumy. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve zo strany žalobcu nezaplatil dlžnú pohľadávku. K právnej stránke sporu uviedol, že právnym titulom, na základe ktorého si uplatnil voči žalovanému pohľadávku, bola zmluva o úvere uzatvorená medzi stranami sporu v súlade s ustanovením § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. V súlade s obchodnými podmienkami vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky, pričom úroková sadzba bola dojednaná vo výške 14,9% ročne, pričom výška úrokovej sadzby bola špecifikovaná aj v listine Aktuálny stav úveru. V zmysle obchodných podmienok bol v prípade predčasnej splatnosti oprávnený úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaním v zmluve ďalej. Okrem toho si uplatnil aj príslušné zákonné úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne. Dátum začatia úročenia percentom z dlžnej istiny od 01. 03. 2018 bol daný dňom nasledujúcim po dni vystavenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 28. 02. 2018, nakoľko do času 28. 02. 2018 boli úroky (aj zmluvné aj sankčné) vyčíslené, a to tak za obdobie od uzavretia zmluvy do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ako položka Aktuálneho stavu úveru - Pohľadávkový účet úroky a za obdobie od vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru do vyhotovenia listiny Aktuálny stav úveru zo dňa 28. 02. 2018 ako položka Aktuálneho stavu úveru - Úroky na účte ČR (čerpanej rezervy). Z vyššie uvedeného bolo zrejmé, že nárok na zmluvné úroky aj úroky z omeškania vznikol žalobcovi už skôr, nie až 01. 03. 2018. Tento dátum bol výlučne dňom, od ktorého si žalobca uplatnil nárok na úroky formou percentuálneho vyjadrenia, a nie vyčíslením úrokov. Zároveň dodal, že tento popis úrokových položiek aktuálneho stavu úveru platí v prípade, že nedošlo zo strany žalovaného k platbám po zosplatení úveru. V prípade, ak po zosplatení úveru došlo k platbám zo strany žalovaného, boli zmluvné aj sankčné úroky kumulované na účte Pohľadávkový účet úroky, ktorý obsahuje sumarizáciu uvedených úrokov za obdobie od uzavretia zmluvy do dátumu poslednej čiastkovej úhrady zo strany žalovaného. V takomto prípade položka Úroky na účte ČR predstavuje zmluvné a sankčné úroky odo dňa nasledujúceho po dni poslednej čiastkovej úhrady žalovaného až do dňa vystavenia aktuálneho stavu úveru. Okrem toho mal za to, že žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj príslušenstvo pohľadávky, vrátane poplatkov v zmysle Sadzobníka, ktorých výška bola ku dňu podaniu žaloby vo výške 0 eur. S poukazom na uvedené žalobca žiadal od žalovaného uhradiť istinu 12.148,69 eura, úroky 5.094,16 eura, úroky 139,44 eura, úroky vo výške 14,9% ročne zo sumy 12.148,69 eura od 01. 03. 2018 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 12.148,69 eura od 01. 03. 2018 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

2. Uznesením zo dňa 05. 06. 2018 č.k. 14Csp/29/2018-110 súd v zmysle § 167 ods. 2 CSP vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia písomne vyjadril k žalobe doručenej súdu dňa 15. 05. 2018, uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva, označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení; ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuznáva. Spolu s výzvou na vyjadrenie bola žalovanému doručená aj žaloba s prílohami, ako aj poučenie spotrebiteľa. Žalovaný žalobu prevzal dňa 11. 06. 2018, avšak v lehote 15 dní sa k žalobe žiadnym spôsobom nevyjadril, preto súd vec prejednal na nariadených pojednávaniach, pričom žiadneho

pojednávania sa nezúčastnil žalobca, ako ani právny zástupca žalobcu. Termín pojednávania mali riadne doručený, svoju neúčasť riadne ospravedlnili a súhlasili s prejednaním veci v ich neprítomnosti, preto súd vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu a právneho zástupcu žalobcu.

3. Žalobca podaním zo dňa 02. 08. 2018 k termínu pojednávania okrem skutočností uvedených v žalobe poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C42/15 a tiež dodal, že Obchodné podmienky, Všeobecné obchodné podmienky, ako aj Sadzobník poplatkov upravujú vo svojich ustanoveniach spôsob aj výšku sankcií za omeškanie so splácaním zmluvnej povinnosti. Zároveň dal do pozornosti, že Ústavný súd Slovenskej republiky pod vedením predsedníčky Ivety Macejkovej na verejnom zasadnutí pléna 7. februára 2018 rozhodol, že ustanovenie § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov nebol v súlade s čl. 46 ods. 1 v spojení s čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Okrem toho zastal názor, že zmluvný úrok je dohodnuté zmluvné plnenie akcesorickej povahy a veriteľ má naň nárok až do splatenia úveru. Preto nesúhlasil s tým, že súbežným uplatňovaním úrokov z úveru a úrokov z omeškania dochádza k značnej nerovnováhe vo vzťahoch medzi účastníkmi konania. Zdôraznil, že dohodnuté úroky predstavujú odmenu za požičanie peňazí, naproti tomu úroky z omeškania sú sankciou za porušenie povinností - nedodržanie dohodnutej doby splatnosti.

4. Zároveň žalobca uplatnil čiastočné späťvzatie vo výške 500 eur a to z dôvodu, že žalovaný uhradil dňa 07. 03. 2018 sumu 100 eur, dňa 09. 04. 2018 sumu 100 eur, dňa 07. 05. 2018 sumu 100 eur, dňa 07. 06. 2018 sumu 100 eur a dňa 09. 07. 2018 sumu 100 eur. Uvedenú sumu žiadal započítať na dlžné úroky.

5. Okrem toho podaním zo dňa 22. 10. 2018 žalobca doručil súdu ďalšie čiastočné späťvzatie a to vo výške 200 eur, na základe úhrad žalovaného vykonaných dňa 07. 08. 2018 vo výške 100 eur a dňa 10. 10. 2018 vo výške 100 eur.

6. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že robí vodára v Ž.E. a z výplaty mu strhávajú 150 eur pri výške platu okolo 480 eur až 520 eur. Myslel si, že v tejto sume je zahrnutá aj splátka pre Poštovú banku v zmysle žalovanej sumy, a preto nevedel, čo mu strhávajú. Okrem toho dodal, že vždy, keď mal peniaze, tak uhradil niečo navyš, ako to vyplývalo z podania žalobcu. K majetkovým pomerom uviedol, že z výplaty po zrážke musí uhradiť ešte nájom vo výške 200 eur, elektrinu vo výške 33 eur, DIGI vo výške 17 eur a internet vo výške 10 eur. Na život mu zostane cca 110 eur, našťastie má ešte stravné lístky, pretože z tejto sumy hradí ešte dve pôžičky vo VÚB. Ohľadom uzatvárania zmluvy uviedol, že zmluva mu bola vysvetlená, vedel, že poskytnutá suma bude slúžiť na úhradu dovtedy existujúcich záväzkov, pretože mu sľúbili, že tak bude platiť len jednu sumu. Rovnako tak bol poučený o poistení a vedel, že ho nemusí uzatvoriť, ale uzatvoril ho pre prípad, že by sa niečo stalo a čo sa týka úhrady sumy poistného, tak vedel, že to bolo zahrnuté dokopy v splátke, ktorú mal platiť každý mesiac. Záverom dodal, že dlžnú sumu uznáva a je ochotný ju splatiť, avšak maximálne v splátke po 50 eur, pretože viac splácať nevie a nemôže.

7. Na poslednom pojednávaní žalovaný dodal, že chce, aby mu naďalej bola strhávaná suma vo výške 100 eur z výplaty, tak ako to je doteraz a tiež vyjadril súhlas s čiastočným späťvzatím.

8. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový a právny stav:

9. Dňa 12. 04. 2013 bola uzatvorená zmluva o úvere, lepšia splátka medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom, predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť dlžníkovi úver v zmysle parametrov - výška schváleného úveru 13.000 eur, výška mesačnej splátky 223,24 eura, poplatok za správu a vedenie úverového účtu 2,50 eura, výška úrokovej sadzby 14,9% ročne, výška splátky s poplatkom za správu úverového účtu 225,74 eura, RPMN banky 16,94 %, priemerná RPMN na trhu 12,92 %, celková výška nákladov 12.566,27 eura, poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, dátum 1. splátky 15. 05. 2013, dátum konečnej splatnosti úveru 15. 04. 2023, dátum každej ďalšej splátky k 15. dňu v mesiaci, počet mesačných splátok 120, žalovaný zmluvu podpísal 22. 03. 2013. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky pre úver - lepšie splátky, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov.

10. Podaním zo dňa 29. 05. 2015 žalobca upozornil žalovaného a zároveň ho vyzval na splatenie dlžnej časti úveru, dôvodiac tým, že žalovaný podstatným spôsobom porušil ustanovenia zmluvy o úvere a

obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke do dnešného dňa neuhradil svoje záväzky. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zároveň upozornil, že ku dňu 28. 05. 2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.975,74 eura, pozostávajúca z omeškanej splátky vo výške 1.890 eur, poplatkov vo výške 46,11 eura a poistného 39,63 eura. Okrem toho uviedol, že výška sankčného úroku za každý deň omeškania je 0,26 eura. Odoslanie zásielky preukázal podacím hárkom.

11. Podaním zo dňa 15. 06. 2015 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, v rámci ktorej uviedol, že žalovaný svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. 8456656886 zo dňa 12. 04. 2013 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere, preto sa stala úverová pohľadávka k 15. 06. 2015 predčasne splatnou v celom rozsahu a výška dlžnej sumy bola vo výške istiny 12.148,69 eura, úrok 1.547,28 eura, poplatky za upomienky 49,61 eura, poistné 39,63 eura, spolu 13.785,21 eura. Zásielku žalovaný prevzal dňa 18. 06. 2015.

12. Okrem toho bol v konaní predložený aktuálny stav úveru ku dňu 28. 02. 2018, z ktorého vyplývalo, že žalobca žalovanému uhradil sumu 13.000 eur, ktorá bola čerpaná v rozsahu 3.863,61 eura, 2.389,27 eura, 2.189,76 eura, 4.297,36 eura a na poplatok vo výške 260 eur. Následne žalovaný dlžnú sumu hradil, avšak sa dostal s úhradami do omeškania, preto bol úver zosplatnený 15. 06. 2015. Po zosplatnení žalovaný uhradil 2.970 eur, z ktorého boli uhradené sumy 89,24 eura (poplatky) a 10,76 eura (úroky) a tiež ostatné úhrady boli započítavané na úroky. Rovnako tak bol predložený aj výpis z účtu, z ktorého bol vyplývajúci konečný stav istiny vo výške 12.148,69 eura, zaplatená istina bola vo výške 851,31 eura, zaplatené úroky 5.389,45 eura, zaplatené poplatky 306,17 eura, nezaplatené splátky 17.295,97 eura. A tiež bol predložený predpis splátok k zmluve a tiež výpočet RPMN vo výške 16,941%.

13. Zo špecifikácie úrokov do predčasného zosplatnenia úveru, vyčíslených žalobcom, vyplývalo, že úroky z istiny boli vo výške 4.016,13 eura, úrok BIS 1.547,28 eura. Zo sankčného úroku z omeškania splátok vyplývalo, že úrok z omeškania do zosplatnenia úveru bol vo výške 39,83 eura. Vklady na úrokoch boli vo výške 2.508,69 eura, z čoho vyplývalo, že neuhradené úroky do zosplatnenia predstavovali sumu 1.507,44 eura (rozdiel 4.016,13 eura - 2.508,69 eura).

14. Zo zoznamu platieb po zosplatnení úveru vyplývalo, že žalovaný uhradil sumu 2.570 eura do podania žaloby (prvá uvedená úhrada bola 05. 02. 2016, avšak to nekorešpondovalo s údajmi z aktuálneho stavu úveru, kde vyplývalo, že prvá bola 07. 08. 2015 a následne bolo vykonaných ešte 5 splátok po dátum 05. 02. 2016, t.j. spolu 6 splátok) a po podaní žaloby uhradil ešte sumu 700 eur.

15. Úroky po zosplatnení úveru predstavovali - zmluvný úrok 4.904,78 eura a sankčný úrok 1.662,36 eura. Vklady na úroky po zosplatnení vo výške 2.880,76 eura.

16. Z lustrácie v Sociálnej poisťovni súd zistil, že vymeriavací základ za obdobie 012018 bol vo výške 711,73 eura, za obdobie 022018 vo výške 537,00 eura, za obdobie 032018 vo výške 625,15 eura, za obdobie 042018 vo výške 647,28 eura, za obdobie 052018 vo výške 986,54 eura, za obdobie 062018 vo výške 573,28 eura, za obdobie 072018 vo výške 309,96 eura a za obdobie 082018 vo výške 0 eur.

17. Okrem toho súd dopytom zamestnávateľa zistil, že žalovanému sú vykonávané zrážky zo mzdy a to v celkovom rozsahu 3.670 eur v prospech žalobcu k predmetnému zmluvnému vzťahu.

18. Podľa ustanovenia § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 499 Obchodného zákonníka, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

20. Podľa § 502 ods.1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

21. Napriek tomu, že zmluva o úvere je považovaná za tzv. „absolútny obchod“, uvedené nevyklučuje, aby nebola posudzovaná aj podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, nakoľko tieto ustanovenia sú vo vzťahu k Obchodnému zákonníku lex specialis.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

24. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

25. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

28. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

29. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov - teda zákona platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere - spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

30. Podľa § 2 písm. b) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

31. Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

32. Podľa § 3 ods. 2 zák. č. 285/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

33. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v stave účinnom od 01.02.2013), výška úrokov z omeškania je o 5

percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

35. Podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, príslušenstvo pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

36. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzatvorená úverová zmluva, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému úver. Zároveň bolo potrebné úverovú zmluvu posúdiť aj ako spotrebiteľskú zmluvu a aplikovať na ňu nielen ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale aj ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Vychádzal pritom z toho, že o spotrebiteľskú zmluvu sa jedná v tom prípade, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy a pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Naproti tomu dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo bol aj daný prípad. Uvedené síce zo strany žalobcu ako dodávateľa popierané bolo, avšak súd v zmysle vyššie uvedeného musel pri skúmaní zmluvného vzťahu vychádzať nielen z úpravy úverovej zmluvy obsiahnutej v Obchodnom zákonníku, ale vychádzajúc z princípu ochrany spotrebiteľa a aplikácie právnych predpisov priaznivejších pre spotrebiteľa podrobil zmluvu súdnej kontrole aj v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka a taktiež zákona o ochrane spotrebiteľa.

37. Podrobiač Zmluvu o úvere, lepšia splátka, súdnej kontrole, súd zistil, že žaloba žalobcu bola podaná čiastočne dôvodne, prihliadnuc pritom na čiastočné späťvzatie, ako aj uznanie istiny žalovaným. Vychádzal pritom z toho, že došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o úvere, ktorá má zákonom predpísané náležitosti a je v nej jasne a jednoznačne uvedené, že výška schváleného úveru je vo výške 13.000 eur a to za podmienok: výška mesačnej splátky v sume 223,24 eura, poplatok za správu a vedenie úverového účtu v sume 2,50 eura, výška úrokovej sadzby 14,9% ročne, výška splátky s poplatkom za správu úverového účtu 225,74 eura, RPMN banky 16,94 %, priemerná RPMN na trhu 12,92 %, celková výška nákladov 12.566,27 eura, poistenie schopnosti splácať úver - základný súbor poistenia, dátum 1. splátky 15. 05. 2013, dátum konečnej splatnosti úveru 15. 04. 2023, dátum každej ďalšej splátky k 15. dňu v mesiaci, počet mesačných splátok 120, pričom žalovaný zmluvu podpísal 22. 03. 2013 a žalobca až dňa 12. 04. 2013, avšak za rovnakých podmienok ako boli uvedené v žiadosti. Súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky pre úver - lepšie splátky, všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Okrem toho z vykonaného dokazovania (Aktuálneho stavu úveru) súd mal za preukázané, že žalobca žalovanému poskytol sumu 13.000 eur, ktorá bola čerpaná v rozsahu 3.863,61 eura, 2.389,27 eura, 2.189,76 eura, 4.297,36 eura a na poplatok vo výške 260 eur. Následne žalovaný dlžnú sumu hradil, avšak sa dostal s úhradami do omeškania, preto bol podaním zo dňa 29. 05. 2015 upozornený a vyzvaný na splatenie dlžnej časti úveru. Rovnako tak bol v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornený, že ku dňu 28. 05. 2015 je pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 1.975,74 eura, pozostávajúca z omeškanej splátky vo výške 1.890 eur, poplatkov vo výške 46,11 eura a poistného 39,63 eura. Okrem toho uviedol, že výška sankčného úroku za každý deň omeškania je 0,26 eura. Odoslanie zásielky preukázal podacím hárkom. Keďže žalovaný dlžnú sumu neuhradil, podaním zo dňa 15. 06. 2015 žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy, v rámci ktorej uviedol, že žalovaný svojím konaním podstatným spôsobom porušil ustanovenia Zmluvy o úvere č. 8456656886 zo dňa 12. 04. 2013 a obchodných podmienok, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť Zmluvy o úvere, preto sa stala úverová pohľadávka k 15. 06. 2015 predčasne splatnou v celom rozsahu a výška dlžnej sumy bola vo výške istiny 12.148,69 eura, úrok 1.547,28 eura, poplatky za upomienky 49,61 eura, poistné 39,63 eura, spolu 13.785,21 eura. Zásielku žalovaný prevzal dňa 18. 06. 2015. Uvedené vyčíslenie vyplývalo zo špecifikácie úrokov do predčasného zosplatnenia úveru, z ktorého vyplývalo, že úroky z istiny boli vo výške 4.016,13 eura a vklady na úrokoch boli vo výške 2.508,69 eura, neuhradená suma bola vo výške 1.507,44 eura a na úrokoch z omeškania do zosplatnenia úveru bol nedoplatok vo výške 39,83 eura. Po zosplatnení, vykonanom dňa 15. 06. 2015, žalovaný uhradil 2.970 eur (aktuálny stav úveru) plus 200 eur (zoznam platieb žalovaného zo dňa 07. 03. 2018 a dňa 09. 04. 2018), z ktorého boli priamo žalobcom uhradené sumy 89,24 eura (poplatky a poistné) a 10,76 eura (úroky) a tiež ostatné úhrady boli započítavané na úroky. Okrem toho bol predložený aj výpis z účtu, z ktorého bol vyplývajúci konečný stav istiny vo výške 12.148,69 eura, zaplatená istina bola

vo výške 851,31 eura, zaplatené úroky 5.389,45 eura, zaplatené poplatky 306,17 eura, nezaplatené splátky 17.295,97 eura. Rovnako tak bol predložený predpis splátok k zmluve a tiež výpočet RPMN vo výške 16,941%. Zo zoznamu platieb po zosplatnení úveru, uvedeného žalobcom, vyplývalo, že žalovaný uhradil sumu 2.570 eura do podania žaloby a po podaní žaloby uhradil ešte sumu 700 eur, avšak z aktuálneho stavu úveru vyplývalo, že od zosplatnenia žaloby (t.j. 15. 06. 2015) uhradil spolu 2.970 eur (úhrady od 07. 08. 2015 do 07. 02. 2018) a ešte sumu 200 eur do podania žaloby (úhrady 07. 03. 2018 a 09. 04. 2018) a po podaní žaloby sumu 700 eur, z čoho súd aj vychádzal, keďže nezistil dôvod, prečo by nemal do vykonaných úhrad započítať aj sumu vo výške 600 eur.

38. Vychádzajúc z uvedeného súd mal za to, že zo strany žalobcu boli splnené zákonom predpísané náležitosti na vyhlásenie úveru za predčasne splatný, ako aj bol dodržaný zákonom stanovený postup a požadovaná istina ku dňu predčasnej splatnosti predstavovala sumu 12.148,69 eura. Okrem toho ku dňu zosplatnenia vznikol žalobcovi nárok aj na poplatky a poistné spolu vo výške 89,24 eura (49,61 eura poplatky za upomienky a 39,63 eura poistné), keďže žalovaný jednoznačne potvrdil vedomosť o poistnom, o poistných podmienkach, ako aj o spoplatnení jednotlivých úkonov, vykonávaných zo strany žalobcu a taktiež súhlasil s tým, že sa dostal so splácaním do omeškania, avšak vyjadril ochotu dlžnú sumu uhradiť a taktiež v základe uznal žalovaný nárok.

39. Zvyšnými položkami v žalobnom návrhu boli úroky a úroky z omeškania a to v kapitalizovanej, ako aj nekapitalizovanej forme.

40. V prvom rade sa súd zaoberal výškou úrokov v rozsahu 14,9% ročne a dospel k záveru, že úrok je v súlade s právnymi predpismi, neodporujúci dobrým mravom. Prihliadol pritom na to, že ukazovateľom výhodnosti úveru je údaj obsiahnutý v RPMN (ročná percentuálna miera nákladov), ktorá v danom prípade bola vo výške 16,94% a tiež zabezpečeniu záväzku, ako aj príjmu žalovaného, čo predstavovalo pre žalobcu riziko, a to bolo kompenzované vyšším úrokom. Uvedené bolo premietnuté aj vo vyššej RPMN ako bola priemerná RPMN, a napriek tomu žalovaný prijal finančné prostriedky a tie sa zaviazal vrátiť spolu s navýšením uvedeným v zmluve.

41. Pokiaľ išlo o nárok žalobcu na zaplatenie úroku 14,9% ročne, súd mal za to, že tento nárok je dôvodný z dlžnej istiny do zosplatnenia, avšak po zosplatnení nie. Vychádzal pritom z rozhodovacej praxe Krajského súdu v Nitre v obdobnej veci (zhodný žalobca, ako aj obdobný zmluvný typ) vedenej pod sp. zn. 9Co/95/2018, v rámci ktorej súd poukazuje na aplikačnú prax súdov, ktorá sa otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti, a teda, otázkou, či popri úroku z omeškania a iných sankciách, tieto žalobcovi patria, už zaoberala, zdôraznil, že Najvyšší súd SR vo veci sp. zn. 4Obo 143/1998 uviedol, že dohodnuté úroky z poskytovaných prostriedkov patria len do splatnosti dlhu. Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver Najvyššieho súdu SR odvolací súd považoval za logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Uvedené rozhodnutie akceptoval i Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 476/2012 z 18. 09. 2012. K záveru súdov, že pokiaľ veriteľ pristúpi k tomu, že považuje celý dlh za splatný (tzv. zosplatnenie úveru), potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a nie úrokov z úveru, ústavný súd nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, keď krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo zmluvný úrok patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu.

42. S poukazom na uvedené, pokiaľ žalobca vyhlásil splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom k 15. 06. 2015, týmto svojím jednostranným právnym úkonom zásadne zmenil pôvodne dohodnutý úverový vzťah. Je síce pravdou, že zmluvné úroky a úroky z omeškania sú obe príslušenstvom pohľadávky, ako aj majú odlišné funkcie, keďže zmluvné úroky sú odmenou (cenou) za užívanie istiny a úroky z omeškania predstavujú zákonom stanovenú sankciu za omeškanie s platením istiny, ktoré na rozdiel od zmluvných úrokov môže veriteľ požadovať, aj keď neboli dojednané, avšak v tejto súvislosti bolo potrebné poukázať na základnú charakteristiku úverového vzťahu, keď v dôsledku uzatvorenia zmluvy o úvere dochádza u veriteľa k stavu absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne v splátkach vracia, za čo mu prináleží zmluvne dojednaný úrok, ktorý predstavuje cenu peňazí, t.j. odplatu za to, že veriteľ počas trvania zmluvného vzťahu nemá istinu úveru v dispozícii a nemôže s ňou nakladať

a produkovať zisk. Tento absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok dojednaný v zmluve, ktorý je splácaný spolu so splátkami úveru.

43. V prípade, ak dôjde k predčasnému alebo k mimoriadnemu zosplatneniu úveru na základe jednostranného úkonu veriteľa, v dôsledku ktorého dôjde k zmene pôvodného úverového vzťahu, vznikne (tak, ako sa to stalo aj v danej veci u žalobcu) nárok na jednorázové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru, čo znamená, že veriteľ má právo získať okamžite celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, s ktorou môže disponovať. Tým teda stráca veriteľ nárok na úroky za požičané peňažné prostriedky od spotrebiteľa. Naproti tomu, v dôsledku tohto jednostranného právneho úkonu veriteľa, dlžník už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba, a teda užívať a splácať ich postupne v splátkach a vznikne mu povinnosť uhradiť celú požičanú sumu spolu s kapitalizovaným úrokom ku dňu zosplatnenia. Pokiaľ si dlžník nesplní svoju povinnosť vrátiť požičané prostriedky, má veriteľ možnosť vymáhať si celú zosplatnenú pohľadávku (úver) a dlžník, ktorý nesplní povinnosť vrátiť zosplatnenú pohľadávku, sa dostáva do omeškania a je povinný uhradiť veriteľovi aj úrok z omeškania. V opačnom prípade by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Za takejto situácie by nastal stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky, ako keby k zmene záväzku nedošlo.

44. Vzhľadom na uvedené odvolací súd v sumáre zastal názor, že len do oprávnenej držby požičaných finančných prostriedkov, a teda do mimoriadneho zosplatnenia celého úveru v danej veci bolo možné požadovať úrok z úveru a po zosplatnení má veriteľ (žalobca) právo iba na úrok z omeškania a nemá už nárok na zmluvne dojednaný úrok.

45. Keďže súd nezistil dôvod na odklon od uvedeného právneho názoru, ako aj v záujme právnej istoty, sa stotožnil s právnym názorom odvolacieho súdu a tento v plnom rozsahu prijal, ako aj aplikoval na daný skutkový stav, majúci pritom za to, že žalobcovi dohodnutý úrok v zmluve o úvere vo výške 14,9% ročne patril do vyhlásenia predčasnej splatnosti zo splatnej, ale nesplatennej splátky istiny, a po vyhlásení predčasnej splatnosti z nesplatennej istiny patril žalobcovi len úrok z omeškania a to z dôvodu, že žalovaný sa dostal so splácaním zosplatennej sumy do omeškania.

46. Čo sa týkalo úrokov z omeškania, vychádzajúc z vyššie uvedeného výkladu, súd mal za to, že na tieto žalobcovi patrí nárok od okamihu, kedy sa žalovaný dostal so splácaním dlžnej sumy do omeškania, bez ohľadu na to, či došlo k zosplatneniu dlžnej sumy alebo nie.

47. S poukazom na uvedené bolo potrebné ustáliť, že do zosplatnenia úveru oprávnenou pohľadávkou žalobcu voči žalovanému bola istina vo výške 12.148,69 eura, úroky vo výške 1.507,44 eura, úroky z omeškania vo výške 39,83 eura a poplatky vo výške 89,24 eura, na ktoré bolo potrebné započítať platby žalovaného vykonané po zosplatnení a to vo výške 3.170 eur do podania žaloby a vo výške 700 eur po podaní žaloby. S poukazom na uvedené súd mal za to, že v čase rozhodovania boli úroky vo výške 1.507,44 eura, úroky z omeškania vo výške 39,83 eura a poplatky vo výške 89,24 eura, ako aj časť úrokov z omeškania po zosplatnení vo výške 160,17 eura uhradené v plnom rozsahu a z úhrad vykonaných do podania žaloby vo výške 3.170 eur bolo potrebné započítať na úhradu istiny ešte sumu 1.373,32 eura (3.170 eur - 89,24 eura - 39,83 eura - 160,17 eura - 1.507,44 eura), ako aj sumu 700 eur, preto dlžná istina v čase rozhodovania predstavovala sumu 10.075,37 eura (12.148,69 eura - 1.373,32 eura - 700 eur) spolu s úrokmi z omeškania v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., zohľadniac jednotlivé úhrady žalovaného, ako aj čiastočné započítanie na úhradu úrokov z omeškania, v dôsledku čoho došlo k zníženiu úroku z omeškania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

48. S poukazom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je čiastočne dôvodná, preto žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 10.075,37 eura s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 12.148,69 eura od 15. 06. 2015 do 08. 11. 2016, zo sumy 12.145,37 eura od 09. 11. 2016 do 07. 12. 2016, zo sumy 12.045,37 eura od 08. 12. 2016 do 10. 01. 2017, zo sumy 11.945,37 eura od 11. 01. 2017 do 07. 02. 2017, zo sumy 11.905,37 eura od 08. 02. 2017 do 07. 03. 2017, zo sumy 11.805,37 eura od 08. 03. 2017 do 07. 04. 2017, zo sumy 11.705,37 eura od 08. 04. 2017 do 09. 05. 2017, zo sumy 11.605,37 eura od 10. 05. 2017 do 06. 06. 2017, zo sumy 11.505,37 eura od 07. 06.

2017 do 10. 07. 2017, zo sumy 11.405,37 eura od 11. 07. 2017 do 04. 08. 2017, zo sumy 11.305,37 eura od 05. 08. 2017 do 07. 09. 2017, zo sumy 11.205,37 eura od 08. 09. 2017 do 06. 10. 2017, zo sumy 11.175,37 eura od 07. 10. 2017 do 09. 11. 2017, zo sumy 11.075,37 eura od 10. 11. 2017 do 06. 12. 2017, zo sumy 10.975,37 eura od 07. 12. 2017 do 08. 01. 2018, zo sumy 10.875,37 eura od 09. 01. 2018 do 07. 02. 2018, zo sumy 10.775,37 eura od 08. 02. 2018 do 07. 03. 2018, zo sumy 10.675,37 eura od 08. 03. 2018 do 09. 04. 2018, zo sumy 10.575,37 eura od 10. 04. 2018 do 07. 05. 2018, zo sumy 10.475,37 eura od 08. 05. 2018 do 07. 06. 2018, zo sumy 10.375,37 eura od 08. 06. 2018 do 09. 07. 2018, zo sumy 10.275,37 eura od 10. 07. 2018 do 07. 08. 2018, zo sumy 10. 175,37 eura od 08. 08. 2018 do 10. 10. 2018 a zo sumy 10.075,37 eura od 11. 10. 2018 do zaplattenia, a vo zvyšnom rozsahu (t.j. zmluvných úrokoch po zosplatnení) žalobu zamietol.

49. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

50. Okrem toho súd prihliadol aj na dispozitívny úkon žalobcu a to čiastočné späťvzatie spolu v sume 700 eur, avšak s poukazom na vyššie uvedené, túto čiastočnú úhradu nebolo možné započítať na úroky (boli uhradené pred podaním žaloby), tak ako žiadal žalobca, ale na úhradu istiny, preto súd konanie v časti istiny vo výške 700 eur zastavil.

51. Vychádzal pritom z toho, že zmluvný úrok do zosplatnenia predstavoval sumu 4.016,13 eura a žalovaný úhradu na úrokoch do zosplatnenia vykonal v rozsahu 2.508,69 eura, teda k úhrade zostala suma 1.507,44 eura. Následne žalovaný do podania žaloby uhradil ešte sumu 3.170 eura, ktorá bola započítaná na úhradu zvyšných kapitalizovaných úrokov vo výške 1.507,44 eura, teda s poukazom na právne posúdenie v časti zmluvných úrokov, kapitalizované úroky bolo potrebné považovať za uhradené v celom rozsahu.

52. Z vykonaných úhrad pred podaním žaloby zostala nezapočítaná suma vo výške 1.373,32 eura, a preto túto sumu, spolu s vykonanou úhradou vo výške 700 eur, súd započítal na istinu tak ako je uvedené vyššie.

53. Vychádzajúc z uvedeného súd konanie v časti istiny vo výške 700 eur zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP a to v zmysle dispozitívneho úkonu žalobcu a súhlasu žalovaného.

54. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

55. Vychádzajúc z výšky dlžnej sumy a príjmových pomerov žalovaného (627,28 eura - 1/2018 - 07/2018), ako aj pomerov žalobcu (banka), súd mal za to, že žalovaný nie je bez ohrozenia svojej výživy schopný uhradiť dlžnú sumu v celom rozsahu a žalobcovi škoda úhradou dlžnej sumy v splátkach nevznikne, nakoľko ide o bankovú inštitúciu, dátum konečnej splatnosti nenastal a žalovaný preukázal schopnosť, ako aj ochotu hradiť dlžnú sumu v splátkach, a preto súd povolil žalovanému hradiť dlžnú sumu v mesačných splátkach po 100 eur, tak ako to vykonával aj doteraz, ktoré je žalovaný povinný platiť žalobcovi do 25. dňa toho ktorého mesiaca s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplattenia s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

56. Pri povolení splátok súd prihliadol aj na nevyhnutné náklady žalovaného na život a to vo výške 200 eur za nájom, vo výške 33 eur za elektrinu, vo výške 17 eur za DIGI a vo výške 10 eur za internet, ako aj ďalšiu zrážku zo mzdy vo výške 50 eur a tiež skutočnosť, že žalobca si v čase poskytovania úveru bol vedomý majetkových pomerov žalovaného, čo v konečnom dôsledku preniesol do výšky úrokov a premietol v RPMN. Navyše, súd prihliadol aj na dobrovoľnú úhradu časti dlžnej sumy, a mal za to, že povolenie splátok nebude v neprospech veriteľa, ako ani mu nevznikne majetková ujma, ktorú by nemal vynahradenú v rámci úrokov z omeškania.

57. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi proti žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 65,86 %, majúci pritom za to, že žalobca mal úspech

v spore v rozsahu 82,93%, neúspech 17,07%, teda rozdiel predstavoval 65,86% (82,93-17,07), pričom súd úspech hodnotil s poukazom na požadovanú istinu a priznanú istinu, bez ohľadu na zamietnutú časť úrokov, keďže tie boli súčasťou istiny.

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Levice písomne v dvoch vyhotoveniach.

Žalovaný odvolanie podať nemôže, pretože sa ho výslovne vzdal po vyhlásení rozsudku.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.